

Fjerdingkar og Album, og naar man saa havde faaet Ligningen færdig, maatte man gaa ud i Sognet og opkræve Beløbene; Kommunalbestyrelsen havde ikke noget med det at gøre. Vi kender altsaa godt og har kendt andre Ligninger end just dem, Kommunalbestyrelserne har med at gøre, og det er ikke saa overordentlig mange Aar siden, ligesom vi ogsaa fremdeles godt kender Udskrivning af Skat til Kirken.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo havde en Teori, som jeg ikke tror, han vil finde holdbar i det praktiske Liv, og som han vist ikke selv vil praktisere ovre i sin Kommune. Han mente, at man kun skulde kræve Skat af dem, der stod paa Valglisten. Det er en Teori, som jeg ikke tror, man i nogen kommunal Forsamling vil falde paa at følge. Paa de kommunale Valglisten opføres ganske vist kun Folk, der betaler Skat; men de, der mangler de øvrige Betingelser for at komme paa Valglisten og derfor ikke findes der, slipper sandelig ikke af den Grund for at betale Skat til Kommunen. Heller ikke her er der nogen Forbindelse mellem de to Ting. Derfor tror jeg, det ærede Medlem ved nærmere Undersøgelse vil frafalde den Teori, han her har opstillet.

Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe talte om de særlige Forhold i de 8 Sogne, hvor Kirkerne er Genstand for Sameje, og spurgte, om denne Ordning kunde ophæves. Ja, den kan selvfølgelig ophæves, naar der kommer en Overenskomst derom; og naar dette sker, maa Kirkerne blive selvejende og altsaa gaa ind under de Regler, der her fastsættes. Men der kan ikke i denne Lov bestemmes, at de skal tvinges til at ophæve Samejet; det maa de selv forhandle med Autoriteterne om, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem meget rigtigt har forstaaet.

Hvad angaar Kirkerne og Kirkegaardene, maa man jo erindre, at det her foreliggende Lovforslag ikke forandrer Ejendomsforholdet; Ejendomsretten til de Kirkegaarde, som ejes af Folkekirken, bliver den samme; det samme gælder de Begravelsespladser, som ejes af Kommunerne og de særlige Trossamfund, der har særlige Kirkegaarde; disse beholder ogsaa Ejendomsretten til dem. Her er der Tale om de Kirkegaarde, der hører under Folkekirken, og Reglerne herom. Det ærede Medlem Hr. Sundbo — og han fik jo Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Povlsen — var meget for, at Kirkegaardene skulde blive kommunale Kirkegaarde. Jeg tror, det vilde være urimeligt mod Befolkningens Ønske — for det tror jeg, det vilde blive saa godt som alle Vegne — at tage Kirkegaardene fra Kirkerne og gøre

dem til kommunale Kirkegaarde, det Ejendomsforhold faar man lade bestaa. Men i øvrigt er der jo i den gældende Lovgivning givet Adgang til at oprette kommunale Kirkegaarde. Ved Lov af 19. April 1907 om forskellige Forhold vedrørende Begravelser findes følgende Regel i § 6: „Paa Andragende fra en Kommunalbestyrelse kan der af Ministeriet meddeles Tilladelse til, at der i en Kommune paa dennes Bekostning anlægges kommunale Begravelsespladser med lige Adgang for alle Kommunens Beboere til at blive begravet paa samme Sted og for alle Trossamfunds Præster til at forrette Begravelsen, dog med Benyttelse af deres Trossamfunds Ritual, og paa saadanne Begravelsespladser skal der af Kommunen opføres mindst et Begravelseskapel“ o. s. v. Der er i denne Lov en fuldstændig Beskrivelse af, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til kommunale Begravelsespladser — Kirkegaarde kan man vel ikke kalde dem, thi det er jo ikke et Gærde, der er sat om Kirken, det er ikke en Have, der ligger udenom Kirken, omgivet af sine Diger. Der er altsaa Adgang til kommunal Begravelse, og denne Adgang bliver ogsaa i stigende Maal benyttet.

Det ærede Medlem talte om Fattigfolks Adgang til fri Gravjord og sagde, at man behøvede ikke at fastsætte nogen Regel i saa Henseende her, idet de, som er under Kommunen, faar fri Gravjord; men i Lovforslaget er der udtrykkelig Bestemmelser om ubemidlede, som skal have Adgang til fri Gravjord. — Ønsket om Lighuse kan jeg give min Tilslutning; det er mange Aar siden, jeg havde Forslag fremme her i Tinget om Lighuse. Der var den Gang Tale om Stats-tiiskud, og at stille Forslag af den Art er Tiden jo ikke til nu, lige saa lidt som Tiden er til at fremsætte et Tvångsbud i saa Henseende; men ønskeligt er det at faa Lighuse saa vidt muligt alle Vegne ved Kirkegaarde. — Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte om forskellige Forhold vedrørende Kirker og Kirkegaarde, navnlig det sidste, om Varsomhed med Hensyn til Behandlingen af Lig, som flyttes fra Ligkapellet, og om Vandindlæg, idet han omtalte, at i det Tilfælde, det drejede sig om Vand fra et Vandværk, behøvede man ikke Opslag om ikke at benytte Vandet til Drikkevand. Det ærede Medlem havde en hel Række Indstillinger, som for manges Vedkommende vidnede om megen praktisk Sans, men jeg ser ikke, at der er Grund for mig til her at opholde mig derved, idet en stor Del af den Slags Spørgsmaal egner sig meget bedre til at behandles i Udvalget.